

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕/๒๕๔๔

วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

**เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหา
ตามมาตรา ๒๖๕ ของรัฐธรรมนูญว่า นายสุเมธ อุพลเดียร ใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการ
ทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ**

ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ได้มีหนังสือที่ ปช ๐๐๐๕.๐๔/๔๖๘ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๓ เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยข้อหาด้วน นายสุเมธ อุพลเดียร ใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบหนังสือของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าว มีใจความสำคัญว่า พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ “ได้บัญญัติให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีหน้าที่ต้องยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทุกรังสีที่เข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่ง แต่หากการตรวจสอบปรากฏว่า นายสุเมธ อุพลเดียร อดีตสมาชิกสภาเทศบาลครบทุกคนแล้ว ซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๔ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติเป็นเอกฉันท์ว่า นายสุเมธ อุพลเดียร ใจไม่ยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕

ในขั้นการตรวจสอบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. นายสุเมธ อุพลเดียร ได้ให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๓ สรุปได้ว่า ตนเคยดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลครบทุกคนแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๘ ถึงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๒ ภายหลังจากที่พ้นตำแหน่งแล้ว ตนได้รับหนังสือแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยืนบัญชีฯ ถึงสองครั้ง และจากสำนักงานเทศบาลนครขอนแก่นอีกหนึ่งครั้ง ซึ่งตนก็ได้ร่างหนังสือเตรียมชี้แจงโดยพิมพ์เก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ แต่เนื่องจากข้อมูลสูญหาย ตนกำลังรวบรวมข้อมูลที่จะจัดทำรายตัวตั้งแต่ต้นปีจนถึงปัจจุบัน ประกอบกับตนมีคดีความ

มากน้อยไม่มีเวลาที่จะทำและรวบรวมบัญชีฯ ทำให้หลงลืม ตนไม่มีเจตนาหรือใจที่จะไม่ยื่นบัญชีฯ ตนทราบดีว่ามีโทษสองสถาน คือ ถูกตัดสิทธิในการการเมือง และเป็นความผิดอาญา ตนประสงค์จะยื่นบัญชีฯ โดยค่าวัน และต่อมานายสุเมธ์ได้ยื่นบัญชี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๓ ซึ่งได้ล่วงเลยเวลา มาแล้วถึง ๒๗๓ วัน

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นายสุเมธ อุปัลเดียร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๔ ชี้แจงต่อ ศาลรัฐธรรมนูญว่า ตนไม่ประสงค์ที่จะต่อสู้ในการพิจารณาในเรื่องนี้ เพราะในปัจจุบันนี้ตนมิได้ดำรงตำแหน่งในการการเมืองใดๆ ตนยินยอมให้ศาลรัฐธรรมนูญตัดสิทธิของตนได้ เพื่อมิให้เป็นการยุ่งยาก ในการพิจารณาแห่งศาลรัฐธรรมนูญ จึงขอให้ศาลได้โปรดดำเนินการพิจารณาดีฝ่ายเดียว

การรับเรื่องไว้พิจารณาVINจด้วย

คณะกรรมการ ป.ป.ช. (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ร้อง”) ได้เสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ข้อหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ ว่า นายสุเมธ อุปัลเดียร (ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “ผู้ถูกร้อง”) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นสมาชิกสภาเทศบาลกรอก่อนในช่วงเวลา ที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ (๘) จึงมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว เมื่อเกิดกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจงใจไม่ยื่นบัญชีฯ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่กล่าว บัญญัติ ให้ผู้ร้องเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหา ศาลรัฐธรรมนูญจึงขอบที่จะรับเรื่องที่ผู้ร้องได้เสนอมา เพื่อวินิจฉัยข้อหาดังต่อไป

คำวินิจฉัย

ประเด็นตามคำร้องมีอยู่ว่า ผู้ถูกร้องจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสาร ประกอบภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ในคำวินิจฉัยส่วนตน ที่ ๑๐/๒๕๔๓ เรื่อง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๕ กรณี นายอนันต์ ศวัสดิวนานนท์ จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบ ข้าพเจ้าได้แสดงความเห็นว่า การวินิจฉัยประเด็นเรื่องการ “จงใจ” ไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบตามรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๒๕๕ นั้น มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้ คือ (๑) ผู้ถูกร้องต้องทราบดีว่าตนมีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีฯ แต่เพิกเฉยและเลยต่อหน้าที่ดังกล่าว และ (๒) ไม่มีเหตุหรือกรณีแวดล้อมใดๆ อันเป็นอุปสรรค หรือเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถยื่นบัญชีฯ ได้ เช่น เจ็บป่วยด้วยอาการหนัก หรือตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถติดต่อกับผู้ร้องได้เลย เป็นต้น

กรณีของผู้ถูกร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า เข้าอยู่ในเกณฑ์ตามข้อ (๑) เนื่องจากมีหลักฐานชัดแจ้งที่แสดงว่าผู้ถูกร้องรู้ดีถึงหน้าที่ของตนในฐานะผู้ดำเนินการเมือง กล่าวคือ ผู้ถูกร้องมีอาชีพเป็นนายความ จึงย่อมจะทราบถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ดีอยู่แล้ว และในการให้ถ้อยคำต่อเจ้าหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกร้องเองก็ยอมรับว่าตนได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน รวม ๒ ครั้ง และจากสำนักงานเทศบาลนครขอนแก่น อีกหนึ่งครั้ง ซึ่งในแต่ละครั้งผู้ถูกร้องได้เปิดหนังสือออกอ่านและใส่แฟ้มไว้และได้ร่างเตรียมชี้แจงผู้ร้องไว้แล้วด้วย

สำหรับเกณฑ์พิจารณาตามข้อ (๒) นั้น ผู้ถูกร้องต่อสู้ว่าตนไม่มีเจตนาหรือใจไม่ยื่นบัญชีฯ แต่ข้อมูลที่เตรียมไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อยื่นต่อผู้ร้องได้สูญหายไป และว่าตนไม่มีเวลาที่จะทำและรวบรวมบัญชีฯ เพราะตนมีคิวความหมายจึงทำให้หลงลืมไป พิจารณาแล้วเห็นว่า คำชี้แจงต่างๆ ของผู้ถูกร้องไม่แสดงให้เห็นถึงอุปสรรคหรือเหตุใดๆ ที่จะทำให้ผู้ถูกร้องไม่สามารถยื่นบัญชีฯ ต่อผู้ร้องภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด คือ ภายในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๔ จริงอยู่ในที่สุดแล้วผู้ถูกร้องก็ได้ยื่นบัญชีฯ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งเวลาได้ล่วงเลยไปแล้วถึง ๒๗๓ วัน และพฤติกรรมส่อให้เห็นว่าเป็นการยื่นบัญชีฯ ด้วยความใจเมื่อเห็นว่าผู้ร้องอาจริงและเคร่งครัดในเรื่องนี้ เพราะเจ้าพนักงาน ป.ป.ช. ได้สอบถามภาคผนวกและพยานบุคคลหลายคนไปแล้ว นอกจากนั้น ผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๔ กราบเรียนประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า ตนไม่ประสงค์ที่จะต่อสู้คดีในเรื่องนี้และยินยอมให้ศาลรัฐธรรมนูญตัดสิทธิของตนได้ จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการพิจารณาคดีฝ่ายเดียวได้ ซึ่งเท่ากับเป็นการยอมรับโดยปริยายว่าตนไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะอธิบายได้ว่า ทำไมตนจึงไม่สามารถยื่นบัญชีฯ ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

อาศัยเหตุและผลตามที่กล่าว จึงวินิจฉัยชี้ขาดว่า นายสุเมธ อุพลเดียร ผู้ถูกร้อง จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และเอกสารประกอบภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

นายสุจินดา ยงสุนทร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ